

XXXIX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Loven om Lønninger m. v. ved Hæren.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 12te April 1873.)

Udvalget tiltræder det foreliggende Lovforslag med en mindre væsentlig Ændring. Man er nemlig af den Formening, at Hæderstegnet for 8 og 16 Mars tro Tjeneste bør hævedes som et betydende Vidnesbyrd om den Paagældendes hæderlige og gode Tjenesteforhold, og som derfor ikke bør meddeles Nogen af andre denne Betragtning uvedkommende Hensyn, og saaledes ei heller af Hensyn til at skaffe ham en noget højere Løn end den, han ad anden Vei vilde kunne faae. Udvalget finder det derfor hensigtsmæssigt, at Terminerne for de foreslaaede Lønningsforhøielser ikke falde sammen med de Terminer, der ere fastsatte for Hæderstegnenes Erhvervelse. Da Lønningsstillæg til Bestillingsmænd under andre Ministerier ere tilstaaede efter 5 Mars og 10 Mars Tjeneste, saa anser Udvalget ogsaa disse Terminer for passende for de i sidste Stykke af nærværende Lovforslag nævnte militære Bestillingsmænd og stiller saaledes Forslag til, at Tallene 16 og 8 forandres til 10 og 5.

Ved denne Leilighed er det kommet under Overveielse i Udvalget, hvorvidt der maatte være antagelig Grund til at træffe en Forandring i de visse Militære, ifølge § 26 i Lov om Lønninger ved Hæren af 25de Juli 1867, paahvilende kommunale Afgifter. Det er vitterligt, at Størrelsen af disse er høist forskjellig i de forskjellige Garnisonsbyer, idet det er oplyst, at de variere mellem $1\frac{3}{4}$ og $5\frac{1}{2}$ pCt. af Indtægten. De Militære have ikke selv Valget af deres Opholdssted, men beordres her, hvor Tjenestens Krav fordrer det, uden at noget Hensyn kan tages til Stedets mere eller mindre Kostbarhed for den Vedkommende. Paa den anden Side maas det indrømmes, at det har en ikke ringe Betydning for denne, om han af den samme Indtægt beskaffes med nogle pCt. mere eller mindre. Dette vil ikke have mindst Betydning for flere Underofficerer. Udvalgets Flertal mener derfor, at der kan være god Grund til at træffe en Bestemmelse, hvorefter der for de paagældende Militære fastsættes en Kommunalafgift af et bestemt højeste Beløb af deres Tjenesteindtægt, som ikke kan over-

skrides, uden at det i saa Henseende udøver nogen Indflydelse, hvilken Procent Kommunens Skatteydere i Øvrigt paalignes. Man har derhos troet at burde foreslaa, at dette højeste Beløb bestemmes til 2 pCt. Fra Kommunernes Standpunkt tror Flertallet ikke, at der kan være afgjørende Betænkning ved Forslaget, da de i Regelen sætte stor Pris paa at have Garnisoner og ogsaa i flere Henseender have Fordel deraf.

Mindretallet frygter, at en saadan Undtagelse af de Militære fra Kommunens almindelige Beskatningsregler vil skabe en uheldig Adskillelse mellem Borgerklasserne, hvis gode Forstaaelse og Samvirken er af væsentlig Betydning. I al Fald maas man antage, at det vilde være rigtigt at opsætte dette Spørgsmaals Afgjørelse til samlet Overveielse ved Behandlingen af den almindelige Lønningslov for Hæren.

De nævnte Ændringsforslag ere:

Af Udvalget:

1) I Lovforslagets sidste Linie forandres: „16 og 8“ til: „10 og 5“.

Af Krigsministeren (tiltraadt af Udvalget):

2) Der indsættes en § 2, saalydende:

„Fra den 1ste Oktober 1872 at regne Lønnes Spillemænd af 1ste, 2den og 3die Grad lige med de tilsvarende Underofficersgrader.

Spillemænd af 2den og 3die Grad fordeles til Lønningsklasser efter samme Regler som Underofficerer; Fordelingen af Spillemænd i 1ste Grad sker under Et efter Bestemmelse af Krigsministeren.

Fra samme Tid forhøies Lønningen for Spillemænd af 4de Grad med 30 Rd. aarlig.“

Af Krigsministeren:

3) En ny § 3 indsættes, saaledes affattet:

„Al de i Loven af 25de Juli 1867 § 13 for Premierlieutenanter fastsatte Lønninger gives der fra 1ste October 1872 at regne et Lønningsstillæg af 50 Rd. aarlig.“